

Додаток до наказу  
Державного підприємства  
«Український інститут  
інтелектуальної власності»  
26.08.2021 № 164-Н/2021

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОРГАН ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ  
ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО  
«УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ»  
(УКРПАТЕНТ)

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. Глазунова, буд. 1, м. Київ, 01601, тел.: (044) 494-05-05, факс: (044) 494-05-06  
E-mail: office@ukrpatent.org, сайт: www.ukrpatent.org, код згідно з ЄДРПОУ 31032378

**Р І Ш Е Н Н Я**

12 серпня 2021 року

Колегія Апеляційної палати Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності», затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Василенко М.О. від 23.03.2021 № Вн-27-Р/2021 у складі головуєщої Терехової Т.В. та членів колегії Козелецької Н.О., Салфетник Т.П., розглянула заперечення Науково-виробничого підприємства «НИВА» у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю проти рішення Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України (далі – Мінекономіки) від 29.11.2019 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «БЛАГОВІСТЬ» за заявкою № т 2017 24871.

Представник апелянта – Задорожний Р.В.

Представник Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (далі – Укрпатент) – відсутній (надано письмові пояснення).

Під час розгляду заперечення до уваги були взяті такі документи:  
заперечення вх. № ВКО/156-20 від 23.03.2020;  
копії матеріалів заявки № т 2017 24871;  
письмові пояснення представника Укрпатенту вх. № ВКО/213-20 від 28.04.2020;  
додаткові матеріали до заперечення вх. № ВКО/404-20 від 26.08.2020.

Аргументація сторін

На підставі висновку Укрпатенту 29.11.2019 Мінекономіки прийнято рішення про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «БЛАГОВІСТЬ» за

заявкою № т 2017 24871, оскільки заявлене словесне позначення є таким, що суперечить суспільним інтересам, порушує принципи моралі.

«БЛАГОВІСТЬ – (від грец. Εὐαγγέλιον – блага вість - переклад слова «ЄВАНГЕЛІЄ» – радісна для всіх християн звістка про настання у майбутньому Царства Божого і спасіння людства від гріха й смерті, проголошена Ісусом Христом і християнськими апостолами».

Великі дзвони дзвіниці православної церкви ще називають благовістниками, оскільки основний здійснюваний ними дзвін іменується благовістом. «Благовіст являє собою мірні удари в басовий дзвін і повідомляє благу звістку про початок богослужіння».

Використання згаданого позначення для маркування алкогольних напоїв може ображати почуття широкого кола.

Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», п.1, ст. 5, розд. II.

[http://esu.com.ua/search\\_articles.php?id=17263](http://esu.com.ua/search_articles.php?id=17263)

<http://dzvonar.com.ua/ua/ua-company/ua-articles/38-pravosl-dzvin.html>

Апелянт – Науково-виробниче підприємство «НИВА» у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю (далі – НВП «НИВА») заперечує проти рішення про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «БЛАГОВІСТЬ» за заявкою № т 2017 24871, оскільки вважає, що рішення прийнято без урахування всіх обставин справи та надає наступні доводи на користь реєстрації торговельної марки.

Апелянт зазначає, що відповідно до пункту 1 статті 5 Закону правова охорона надається знаку, який не суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі, вимогам Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» та на який не поширюються підстави для відмови в наданні правової охорони, встановлені цим Законом.

В той же час, у рішенні за заявкою наведена підстава для відмови, яка не відповідає Закону, а саме «заявлене позначення є таким, що суперечить суспільним інтересам, порушує принципи моралі». Крім того, зазначене у рішенні визначення слова «благовість» не відповідає визначенню, наведеному у вказаному експертизою джерелі інформації – Енциклопедії сучасної України.

Апелянт зазначає, що точного визначення слова «благовість» у словниках немає. Пошук в мережі Інтернет дав посилання на Агентство нерухомості «Благовіст» та ансамбль солістів «Благовість».

Апелянт проаналізував положення законодавства та нормативно-правових актів щодо тлумачення понять «публічний порядок», «мораль», та їх застосування як підстави для відмови у реєстрації заявленого позначення, та дійшов висновку, що сприйняття змісту поняття «благовість» в українському суспільстві не може пов'язуватися з будь-яким посяганням на основи суспільного ладу держави, основні права і свободи людини та суспільства в цілому чи принципи моралі.

Апелянт також зазначив, що суперечність заявленого позначення

публічному порядку та принципам моралі має установлюватися в тому числі з урахуванням: переліку товарів і послуг, для яких позначення заявляється на реєстрацію, передбачуваного кола споживачів цих товарів (послуг), фактів, обставин та відомостей, які можуть свідчити на користь реєстрації торговельної марки.

НВП «НИВА», засноване у 1991 році, наразі є сучасним підприємством, яке динамічно розвивається, освоює нові марки вина та технології. НВП «НИВА» тривалий час випускає вино, марковане заявленим позначенням, яке пропонується до продажу через заклади роздрібної торгівлі, мережеві супермаркети та мережу Інтернет. Вина, марковані торговельною маркою «БЛАГОВІСТЬ», мають схвальні відгуки від споживачів. Крім того, апелянт здійснює заходи щодо просування на ринку своєї продукції, в тому числі, маркованої заявленим позначенням.

Також апелянт зазначає, що перед реалізацією частина виноробної продукції, маркована заявленим позначенням, освячується молитвами Української православної церкви.

Апелянт є власником свідоцтв України на торговельні марки «ТАЄМНА ВЕЧЕРЯ» (№ 266122) та «ТАЙНАЯ ВЕЧЕРЯ» (№ 273547). Вино, марковане позначенням «БЛАГОВІСТЬ», разом із вином під торговельними марками «ТАЄМНА ВЕЧЕРЯ» та «ТАЙНАЯ ВЕЧЕРЯ» входять до програми «МИЛОСЕРДЯ».

Ураховуючи наведене, апелянт просить скасувати рішення Мінекономіки від 29.11.2019 та зареєструвати заявлене позначення «БЛАГОВІСТЬ» за заявкою № m 2017 24871 відносно скороченого переліку товарів 33 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг для реєстрації знаків (далі – МКТП) «вина».

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи і яку було наведено під час розгляду заперечення в апеляційному засіданні.

Заявлене позначення «БЛАГОВІСТЬ» є словесним та виконано заголовними літерами кирилиці. Позначення подано на реєстрацію відносно товарів 33 класу У запереченні апелянтом змінено зміст вимог, а саме скорочено перелік товарів, відносно яких він просить зареєструвати заявлене позначення до наступного: «вина».

З огляду на це, колегія Апеляційної палати перевірила відповідність заявленого позначення умовам надання правової охорони щодо наявності підстав для відмови, встановлених пунктом 1 статті 5 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (далі – Закон)<sup>1</sup>, з урахуванням пункту 4.3 Правил складання, подання та розгляду заявки на видачу свідоцтва України на знак для товарів і послуг, в редакції, затвердженій наказом Державного патентного

---

<sup>1</sup> Відповідність позначень умовам надання правової охорони за заявками, поданими до набрання чинності Закону України № 815-IX від 21.07.2020 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення охорони і захисту прав на торговельні марки і промислові зразки та боротьби з патентними зловживаннями», визначається колегією Апеляційної палати згідно із законодавством, що діяло на дату подання заявки.

відомства України від 20.09.1997 № 72, із змінами (далі – Правила), відносно товарів 33 класу МКТП «вина».

Відповідно до пункту 1 статті 5 Закону правова охорона надається знаку, який не суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі, вимогам Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» та на який не поширюються підстави для відмови в наданні правової охорони, встановлені цим Законом.

Відповідно до пункту 4.3.1.1 Правил, під час перевірки позначення, заявленого на реєстрацію як знак, щодо наявності підстав для відмови у наданні правової охорони, відповідно до пункту 1 статті 5 Закону, встановлюється: чи не належить заявлений знак до позначень порнографічного характеру, чи не містить антидержавних расистських лозунгів, емблем та найменувань екстремістських організацій, нецензурних слів та виразів тощо.

З метою визначення правильності застосування зазначеної у рішенні Мінекономіки підстави для відмови в реєстрації торговельної марки, колегія Апеляційної палати звернулась до тлумачення сутності понять «суспільний інтерес», «публічний порядок», «гуманність» і «мораль».

«Суспільний – який виражає відносини, становище людей у суспільстві»<sup>2</sup>.

«Інтерес – 3. Те, що найбільше цікавить кого-небудь, що становить зміст чийхось думок і турбот, прагнення, потреби; 4. Те, що йде на користь кому-небудь, відповідає чиймсь прагненням, потребам»<sup>3</sup>.

«Суспільний інтерес – інтерес суспільства або усередненого представника цієї спільноти, пов'язаного із забезпеченням його благополуччя, стабільності, безпеки та сталого розвитку. Термін має широке поширення в контексті протиставлення громадських і особистих інтересів. При цьому передбачається, що громадські інтереси не можуть бути зведені до інтересів окремих індивідів. Держава є тим органом, який функціонує в суспільстві для формулювання і захисту громадських інтересів».<sup>4</sup>

«Суспільний інтерес – гнучке поняття, яке змінюється з часом і залежно від обставин конкретної справи. Суспільний інтерес можна визначити як те, що дає користь суспільству».<sup>5</sup>

Поняття суспільного інтересу частково розкривається в статті 29 Закону України «Про інформацію», у якій міститься перелік інформації, яка становить предмет суспільного інтересу, і, таким чином, є суспільно необхідною. Цей перелік не є вичерпним і включає інформацію, яка: свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість

<sup>2</sup> Новий тлумачний словник української мови. За ред. В.Яременко, О.Сліпушко / Київ, 1998

<sup>3</sup> Великий тлумачний словник сучасної української мови (В.Т.Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с

<sup>4</sup> <https://uk.wikipedia.org>

<sup>5</sup> <https://cedem.org.ua>. Центр демократії та верховенства права

порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб.

Сутність понять «публічний порядок», «гуманність» і «мораль», що включені до пункту 1 статті 5 Закону, визначаються через основні права і свободи людини та суспільства в цілому, які базуються на положеннях загального законодавства України та спеціального законодавства щодо правової охорони торговельних марок.

Наразі законодавством України термін «публічний порядок» не визначений, проте, виходячи із наданих Великим тлумачним словником сучасної української мови<sup>6</sup> тлумачень термінів «публічний» та «порядок», публічний порядок – це публічно-правові відносини, які визначають основи суспільного ладу держави.

Правові засади дотримання публічного порядку та захисту суспільної моралі в Україні визначені Конституцією України, іншими законодавчими актами України, а також загальновизнаними нормами і принципами міжнародного права.

У Коментарі до Паризької конвенції про охорону промислової власності (під редакцією проф. Г.Боденхаузена) зазначено, що знаком, що суперечить публічному порядку, може бути знак, який не відповідає фундаментальним правовим і соціальним концепціям даної країни<sup>7</sup>. З огляду на зазначене, оцінка сприйняття знака повинна проводитись з урахуванням норм, прийнятих у суспільстві тієї країни, де набувається правова охорона.

Подання заявки на торговельну марку є дією заявника, спрямованою на набуття цивільних прав, а саме права інтелектуальної власності торговельну марку.

Відповідно до частини першої статті 202 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) така дія є правочином.

Частиною першою статті 228 ЦКУ встановлено, що правочин порушує публічний порядок, якщо він був спрямований, зокрема на порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина.

Мораль у перекладі з латинської мови це одна з форм суспільної свідомості, соціальний інститут, що виконує функцію регулювання поведінки людей у всіх без виключення сферах життя. Вона представляє відому сукупність історично та життєво прийнятих принципів, поглядів, оцінок, переконань і заснованих на них норм поведінки, визначаючих і регулюючих відносини людей один до одного, суспільства, держави, сім'ї, колективу, класу, навколишньої дійсності.

Правові основи захисту моральності у суспільстві, у тому числі від розповсюдження продукції, що негативно впливає на суспільну мораль, встановлені Законом України «Про захист суспільної моралі». Відповідно до статті 1 цього Закону суспільна мораль – система етичних норм, правил

<sup>6</sup> Великий тлумачний словник сучасної української мови. В.Т.Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2007.

<sup>7</sup> Коментар Г.Боденхаузена до пункту 3 статті 6 quinquies (В) Паризької конвенції про охорону промислової власності.

поведінки, що склалися у суспільстві на основі традиційних духовних і культурних цінностей, уявлень про добро, честь, гідність, громадський обов'язок, совість, справедливість. Цей Закон також встановлює перелік продукції забороненої до виробництва та розповсюдження.

Так, зокрема, відповідно до статті 2 Закону України «Про захист суспільної моралі» забороняються виробництво та розповсюдження продукції, яка пропагує бузувірство, блюзнірство, неповагу до національних і релігійних святинь.

В офіційних джерелах «блюзнірство» визначається як зневажання чого-небудь святого, високого і входить до поняття «святотатство – образа, зневага церковної святині; блюзнірство. Образа чого-небудь дорогого, заповітного, глибоко шанованого».<sup>8</sup> До семантичних складових поняття «святотатство» у суспільстві відносять, зокрема, посягання на священні предмети, викрадення належного церкві майна, образа релігійних почуттів віруючих, блюзнірство, порушення недоторканності і гідності священних місць, осквернення святинь.

Відповідно до статей 23, 24 та 35 Конституції України кожна людина має право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, та має обов'язки перед суспільством, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток її особистості. Громадяни мають рівні конституційні права і свободи. Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання.

Релігія, право на свободу вибору якої є непорушним конституційним правом, є частиною суспільних відносин (свідомості). Релігія – це складне соціальне і духовне явище, корені якого виходять з глибинних теренів суспільної історії. Соціальна природа та риси релігії вказують на її зв'язок з розвитком суспільства – певної самовідтворюючої системи, де один елемент пов'язаний з іншим.

Гарантування права на свободу совісті громадянам України та здійснення цього права, забезпечення соціальної справедливості, рівності, захисту прав і законних інтересів громадян незалежно від ставлення до релігії, гарантування сприятливих умов для розвитку суспільної моралі і гуманізму, громадянської злагоди і співробітництва людей незалежно від їх світогляду чи віровизнання забезпечується Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації». Зокрема, статтею 4 зазначеного Закону встановлено, що будь-яке пряме чи непряме обмеження прав, встановлення прямих чи непрямих переваг громадян залежно від їх ставлення до релігії, так само як і розпалювання пов'язаних з цим ворожнечі й ненависті чи ображання почуттів громадян, тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом.

Узагальнивши положення законодавчих актів України, для цілей застосування пункту 1 статті 5 Закону, потрібно вважати, що знак суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі, якщо він, зокрема: пропагує

---

<sup>8</sup> Новий тлумачний словник української мови. За ред. В.Яременко, О.Сліпушко / Київ, 1998

бузувірство, блюзнірство, неповагу до національних і релігійних святинь, зокрема, містить богохульні вирази чи елементи релігійної символіки, що може зачіпати або ображати почуття віруючих.

Під час установлення того, чи суперечить заявлене позначення суспільним інтересам, публічному порядку, принципам моралі мають враховуватися всі особливості, що можуть бути йому притаманні, в тому числі сучасне розуміння сутності слів або зображень, що є його елементами, та їх сприйняття в суспільстві.

При цьому, суперечність суспільним інтересам, публічному порядку та принципам моралі заявленого позначення або його елемента має бути очевидною. Лише натяк або невизначена можливість того, що хто-небудь може вирішити, що це позначення чи його елемент суперечитиме публічному порядку та принципам моралі в певних обставинах, не може бути достатнім для відмови в реєстрації такої торговельної марки в цілому.

Крім того, суперечність заявленого позначення публічному порядку та принципам моралі має установлюватися в тому числі з урахуванням: переліку товарів і послуг, для яких позначення заявляється на реєстрацію; передбачуваного кола споживачів цих товарів (послуг); фактів, обставин та відомостей, які можуть свідчити на користь реєстрації торговельної марки.

Колегія Апеляційної палати дослідила семантику заявленого позначення з метою з'ясування того, чи може використання позначення для маркування вина ображати почуття широкого кола віруючих. Колегія Апеляційної палати звернулася до інформаційно-довідкових джерел та відомостей, наявних у мережі Інтернет, проаналізувала доводи апелянта і експертизи та встановила наступне.

Слово «благовість» як таке відсутнє у словниках, воно складено поєднанням двох слів - «благо» та «вість».

Відповідно до тлумачного словника української мови слово «благо» означає «добро, щастя», а «вість» - «звістка, повідомлення, новина».

«Благовіст, *заст.* – дзвоніння перед початком церковної відправи, служби.

Благовіститель, *заст. уроч.* – провісник, передвісник, пророк, віщун.

Благовістити, *заст.* – дзвонити, оповіщаючи про початок церковної відправи; Виголошувати, зачитувати проповідь; сповіщати, повідомляти про що-небудь.

Благовісник, *книжн., рідко.* – провісник добра, щастя.

Благовісний – який несе добрі вісті, віщує добро, радісний.

Євангеліє – 1. «Добра новина» - так назвав Ісус Христос своє вчення. Євангеліє викладає це вчення та оповідає про Його життя і діяння».<sup>9</sup>

«Євангеліє (від грец. Εὐαγγέλιον – блага вість) – 1) радісна для всіх християн звістка про настання у майбутньому Царства Божого і спасіння людства від гріха й смерті, проголошена Ісусом Христом і християнськими апостолами; 2) ранньохристиянський твір, що оповідає про боговтілення, земне життя, смерть і воскресіння Ісуса Христа та розкриває зміст його вчення.

<sup>9</sup> Новий тлумачний словник української мови. За ред. В.Яременко, О.Сліпущо / Київ, 1998

Євангелія (від грецького euangelion – блага вість) – ранньохристиянські твори, які оповідають про життя Ісуса Христа, розкривають зміст його вчення. Нині відомо понад 30 Євангелій».<sup>10</sup>

«Євангеліє – частина Біблії (головна частина Нового завіту), в якій вміщено легенди про життя та повчання міфічного Ісуса Христа і яка є основою християнської релігії».<sup>11</sup>

«БЛАГОВІСТЬ – ансамбль солістів. Створ. 1992 з ініціативи М.Іваненко як держ. колектив; від 1995 – при Київ. упр. культури, від 2003 – при Нац. Києво-Печер. історико-культур. заповіднику».<sup>12</sup>

За результатами вивчення відкритих інформаційно-довідкових джерел колегія Апеляційної палати дійшла висновку, що слово «благовість» як таке відсутнє у словниках і є складним словом, що має значення «добра звістка, новина». Необхідно зауважити, що всі слова, які є похідними від слів «благий» та «благо» - «благовісник, благовіст, благовіститель, благовістити», наведені у тлумачному словнику із позначками «заст.», «уроч.», «книж.», тобто застаріле, урочисте або книжне слово. Зазначення того, що ці слова мають релігійне або церковне походження у тлумачних словниках відсутнє.

Мовознавці відносять зазначені слова до складних слів старослов'янського походження та зазначають, що старослов'янська мова була мовою церковних відправ, її елементи асоціювали з божественним началом, тому превалює вживання її зі стилістичною настановою надання урочисто-піднесеного тону.

«Старослов'янізми – слова, запозичені в IX-X ст. зі старослов'янської мови. Напр.: благодать, священник, страждати, учитель».<sup>13</sup>

«Старослов'янізмами називаються слова, запозичені зі старослов'янської мови, що є найдавнішою формою слов'янського книжного мовлення, запровадженого в IX столітті Кирилом та Мефодієм з метою зробити зрозумілими всім слов'янам переклади текстів грецьких книг. ... А оскільки розроблялася вона з метою перекладу книг релігійного змісту, її ще називають церковнослов'янською, а слова, запозичені з неї, — церковнослов'янізмами або слов'янізмами. Словотворчою ознакою старослов'янізмів за довідником сучасної української мови, зокрема, є компоненти складних слів *благо-*, *бого-*, *добро-*, *зло-*, *град-*: благодать, богослов, добродушний, злочин».<sup>14</sup>

«Є ціла низка слів, які мають помітний відтінок урочистості... На урочистий лад налаштовують читача, як правило, старослов'янізми: глава, глашатай, пророк, благовісник, благословенний, блаженний, благодатний, священний, праведний, достойний, златоглавий, благовістити, воздвигнути, благоговійно».<sup>15</sup>

З огляду на наведену інформацію колегія Апеляційної палати робить висновок, що слова «благовість, благовістити, благовісник» не належать до слів,

<sup>10</sup> <http://elartu.tntu.edu.ua/> Релігієзнавчий словник.

<sup>11</sup> <https://slovnyk.ua>.

<sup>12</sup> <http://esu.com.ua>. Енциклопедія сучасної України.

<sup>13</sup> Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів. За редакцією С.Я.Єрмоленко. Київ. «Либідь». 2001

<sup>14</sup> <https://ukrlit.net/info/criticism/staroslovyanizm.html>

<sup>15</sup> [https://ukrainskamova.com/publ/chinnij\\_pravopis/leksika/ekspresivna\\_leksika/5-1-0-64?ssid=075315766123533123510&id=6&a=1&ajax=702](https://ukrainskamova.com/publ/chinnij_pravopis/leksika/ekspresivna_leksika/5-1-0-64?ssid=075315766123533123510&id=6&a=1&ajax=702)



які використовуються виключно у церковно-релігійній сфері. У тлумачних словниках зазначені слова не кваліфікуються як релігійна лексика, шляхом проставлення позначок «*церк.*» – церковне слово чи словосполучення або «*рел.*» – релігійне.

У зв'язку з цим, колегія Апеляційної палати констатує, що сприйняття змісту поняття «благовість» в українському суспільстві не може пов'язуватися з будь-яким посяганням на основи суспільного ладу держави, основні права і свободи людини та суспільства в цілому чи порушенням принципів моралі. Релігійна конотація слова «благовість» та асоціація із «Євангелієм» та «радісною для всіх християн звісткою про спасіння людства, проголошену Ісусом Христом і християнськими апостолами», яка може виникати у свідомості споживача під час використання заявленого позначення в якості торговельної марки для товару «вина», не сприймається як неповага до релігійної святині, тому заявлене позначення не може бути визнано таким, що ображатиме почуття громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями.

У зв'язку з цим, колегія Апеляційної палати вважає, що заявлене позначення не належить до позначень, які відповідно до пункту 4.3.1.1 Правил можна віднести до таких, що суперечать публічному порядку та принципам моралі.

Відповідно до пункту 1 статті 6 <sup>quinquies</sup> (С) Паризької конвенції про охорону промислової власності щоб визначити, чи може бути знак предметом охорони, необхідно враховувати всі фактичні обставини, особливо тривалість застосування знака.

У запереченні апелянт зазначав, що НВП «НИВА» є знаним в Україні виробником вина, виноробної продукції та алкогольних напоїв. Алкогольна продукція, яку виробляє апелянт, реалізується на території України у найбільших національних та регіональних мережах супермаркетів.

Вино, марковане заявленим позначенням, пропонується до продажу через заклади роздрібної торгівлі, мережеві супермаркети, мережу Інтернет.

Колегія Апеляційної палати дослідила додаткові матеріали до заперечення, надані апелянтом як доказ використання заявленого позначення відносно товарів 33 класу МКТП «вина»:

копія дистб'юторської угоди № 0904 від 09.04.2012 щодо розвитку продажів продукції НВП «НИВА» на території Київської області та видаткова накладна №-НИ-00000260 від 11.01.2019 щодо, зокрема, продажу вина «БЛАГОВІСТЬ»;

копія договору дистрибуції № 315 від 11.12.2013 на поставку продукції НВП «НИВА» для розповсюдження на території Черкаської, Київської, Житомирської, Кіровоградської областей та видаткова накладна №-НИ-00001809 від 14.03.2018 щодо, зокрема, продажу вина «БЛАГОВІСТЬ»;

копія договору поставки № 0112 від 01.12.2015 продукції НВП «НИВА» та видаткова накладна №-НИ-00005514 від 07.06.2019 щодо, зокрема, продажу вина «БЛАГОВІСТЬ»;

копія дистб'юторської угоди № 18/07/04-ДС від 18.07.2018 на поставку продукції НВП «НИВА» та видаткова накладна №-НИ-00006262 від 21.08.2018 щодо, зокрема, продажу вина «БЛАГОВІСТЬ»;

фото пляшок з вином, маркованих торговельною маркою «БЛАГОВЕСТЬ», зразки етикеток, рекламної продукції;

роздруківки сторінок мережі Інтернет щодо пропонування до продажу вина під торговельною маркою «БЛАГОВЕСТЬ» через Інтернет-магазини «ФУРШЕТ»,<sup>16</sup> «FOZZY»,<sup>17</sup> «ROZETKA»,<sup>18</sup> сторінки з каталогу «Listex.info»<sup>19</sup>;

роздруківки сторінок мережі Інтернет з відгуками споживачів щодо вина під торговельною маркою «БЛАГОВЕСТЬ»<sup>20</sup>;

копія листа Української Православної Церкви Одеської єпархії від 25.08.2020 № 79-ц щодо освячення молитвами Православного приходу Свято-Покровської Церкви смт. Таїрово партії вина під торговельною маркою «БЛАГОВІСТЬ» виробника НВП «НИВА»;

роздруківки рекламних листівок вина під торговельною маркою «БЛАГОВІСТЬ» з соціальної мережі Facebook.

За результатами розгляду наданих документів, колегія Апеляційної палати встановила, що апелянтом проводиться активна добросовісна діяльність щодо виробництва та просування продукції (вина) з використанням заявленого позначення «БЛАГОВІСТЬ» в Україні.

Дослідивши матеріали апеляційної справи у межах мотивів, викладених апелянтом у запереченні та змінених вимог під час його розгляду, колегія Апеляційної палати дійшла висновку про наявність підстав для задоволення заперечення.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», Регламентом Апеляційної палати Національного органу інтелектуальної власності, затвердженим наказом Міністерства розвитку економіки торгівлі і сільського господарства України від 02.03.2021 № 433, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 07.05.2021 за № 610/36232, колегія Апеляційної палати

### **в и р і ш и л а:**

1. Заперечення Науково-виробничого підприємства «НИВА» у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю задовольнити.

2. Рішення Мінекономіки від 29.11.2019 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «БЛАГОВІСТЬ» за заявкою № т 2017 24871 скасувати.

---

<sup>16</sup> <https://furshet.zakaz.ua>

<sup>17</sup> <https://fozzy.zakaz.ua>

<sup>18</sup> <https://rozetka.com.ua>

<sup>19</sup> <https://listex.info>

<sup>20</sup> <https://otzovik.com>

3. Зареєструвати, за умови сплати збору за публікацію відомостей про видачу свідоцтва та державного мита за видачу свідоцтва України, торговельну марку «БЛАГОВІСТЬ» за заявкою № т 2017 24871 відносно товарів 33 класу МКТП: «вина».

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності». Збір, сплачений за подання заперечення, підлягає поверненню в порядку, встановленому законодавством.

Головуючий колегії

Т. В. Терехова

Члени колегії

Н. О. Козелецька

Т. П. Салфетник